

Wenus z Willendorfu znaleziono 7 sierpnia 1908

*Pewna kobitka z Willendorfu,
z czeluści czasu, z głębi torfu,
pani paleolityczna,
niemłoda ani nie śliczna,
Wielką Boginią z tego sortu.*

(ebs)

Wenus z Willendorfu to mierząca 11,1 cm figurka z epoki paleolitu przedstawiająca postać kobiecą. Znaleziona w 1908 r. podczas prac drogowych w pobliżu miejscowości Willendorf w Austrii przez robotnika Johanna Verana, zidentyfikowana i opisana przez Josepha Szombathy'ego jako pochodząca z okresu oryński (od nazwy jaskini Aurignac we Francji). Wyrzeźbiona jest z kamienia kredowego niewystępującego w tej okolicy i pomalowana czerwoną ochrą. Obecnie figurki tego rodzaju klasyfikowane są przez archeologów jako tzw. Wenus paleolityczna.

<http://www.youtube.com/watch?v=d0xAmbjE6Us>

Zgodnie z analizą stratygrafii stanowiska dokonaną w 1990 roku, szacuje się, że figurkę wyrzeźbiono 22 000 - 24 000 lat temu. Niewiele wiadomo o jej pochodzeniu, sposobie wykonania, czy znaczeniu kulturalnym.

Wenus z Willendorfu nie jest realistycznym portretem, lecz wyidealizowanym przedstawieniem kobiety. Twarz jest pokazana tylko schematycznie. Głowę pokrywają włosy, a przypomina ona kószkę. Najbardziej rozbudowane są piersi, brzuch i uda, gdyż były to atrybuty płodności kobiety-matki dającej życie. Taki sposób przedstawienia może wskazywać na związek z kultem płodności.

Figurka Wenus z Willendorfu stanowi obecnie część zbiorów Naturhistorisches Museum w Wiedniu.

*

Więcej informacji i zdjęć.